

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย 3 วิธีคือ การจูงใจ การชดเชย และการใช้ระเบียบวินัย ในเรื่องการมอบหมายงาน การรับ-ส่งเวร การเยี่ยมตรวจ และการพัฒนาตนเอง ว่ามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการอย่างไร โดยศึกษาตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ และเปรียบเทียบระหว่างพยาบาลประจำการที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน และแผนกที่ปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ขั้นตอนของวิธีดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร

ลักษณะประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนเตียงตั้งแต่ 200 เตียงขึ้นไป ซึ่งมีโครงสร้างและนโยบายในการแบ่งแผนกที่ปฏิบัติงานของพยาบาลอย่างชัดเจน จำนวน 14 แห่ง โดยกลุ่มประชากรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้น 1
2. ปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลประจำการ
3. ปฏิบัติงานในแผนกอายุรกรรม-ศัลยกรรม สูติ-นรีเวชกรรม และกุมารเวชกรรม

ตัวอย่างประชากร

1. กำหนดจำนวนตัวอย่างประชากรของแต่ละแผนก โดยใช้วิธีคำนวณจากสูตร Taro Yamane (1970 อ้างถึงใน ประคอง วรรณสุด, 2528)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = กลุ่มตัวอย่างประชากร
 N = กลุ่มประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ 10% ($\alpha = .10$)

ได้จำนวนตัวอย่างประชากรของแต่ละแผนกดังนี้

- ก. แผนกอายุรกรรม-ศัลยกรรม จำนวน 87 คน
 ข. แผนกสูติ-นรีเวชกรรม จำนวน 58 คน
 ค. แผนกกุมารเวชกรรม จำนวน 54 คน
 รวมตัวอย่างประชากรทั้งหมด 199 คน

2. การสุ่มตัวอย่างประชากร โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ก. กำหนดเก็บข้อมูลจากโรงพยาบาลเอกชนเขตกรุงเทพมหานครทุกแห่งที่พร้อมให้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างทำการศึกษาวิจัยนี้ ได้โรงพยาบาลที่เป็นกรอบในการสุ่มตัวอย่างจำนวน 9 แห่ง คือ โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน โรงพยาบาลเจ้าพระยา โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ โรงพยาบาลเปาโล โรงพยาบาลพญาไท 1 โรงพยาบาลพญาไท 2 โรงพยาบาลรวมคำแหง และโรงพยาบาลสมิติเวช ส่วนอีก 5 โรงพยาบาลยังไม่พร้อมให้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างการศึกษาวิจัย

ข. คำนวณตัวอย่างประชากรในแต่ละแผนก ตามสัดส่วนจำนวนประชากรทั้ง 9 โรงพยาบาล

ค. สํารวจหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลทั้ง 9 แห่ง โดยแบ่งกลุ่มแยกเป็นแผนกที่ปฏิบัติงาน 3 แผนกคือ แผนกอายุรกรรม-ศัลยกรรม แผนกสูติ-นรีเวชกรรม และแผนกกุมารเวชกรรม

ง. สุ่มหอผู้ป่วยในแต่ละแผนกของแต่ละโรงพยาบาล ตามสัดส่วนของประชากรให้ได้ครบตามจำนวนตัวอย่างประชากรที่คำนวณได้ (ดังแสดงในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและตัวอย่างประชากร จำแนกตามแผนกและโรงพยาบาล

โรงพยาบาล	แผนกอายุรกรรม-ศัลยกรรม		แผนกสูติ-นรีเวชกรรม		แผนกกุมารเวชกรรม	
	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร
กรุงเทพ	115	15	27	12	18	8
กรุงเทพคริสเตียน	71	10	22	9	54	13
เจ้าพระยา	20	3	2	1	3	1
เซนต์หลุยส์	80	11	10	5	10	5
เปาโล	50	6	10	4	5	2
พญาไท 1	90	12	21	9	16	8
พญาไท 2	137	18	24	10	16	8
รามคำแหง	30	4	8	3	5	2
สมิติเวช	61	8	10	5	15	7
รวม	654	87	134	58	116	54

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของ

พยาบาลประจำการ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการ

การสร้างและลักษณะของเครื่องมือ ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของพยาบาลประจำการ เป็นแบบให้เลือกตอบและเติมคำ สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงข้อมูลส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย เป็นแบบวัดการแสดงผลออกถึงความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษารูปแบบการให้ความช่วยเหลือบุคคล ตามลักษณะนิสัยของ Brickman และคณะ
3. ศึกษาการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการ ซึ่งมีลักษณะงานคล้ายคลึงกันทั้ง 3 แผนก โดยคำนึงถึงความครอบคลุมธรรมชาติของงานที่เป็นจริง ครอบคลุมตามสาระของแนวคิด และความบ่อยของกิจกรรม รวมถึงการปฏิบัติงานนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการแสดงความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย
4. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามตามสถานการณ์ต่าง ๆ จำนวน 24 ข้อ แบ่งตามลักษณะงานเป็น 4 เรื่อง คือ

- . การมอบหมายงาน จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 1-6)
- . การรับ-ส่งเวร จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 7-12)
- . การเยี่ยมตรวจ จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 13-18)
- . การพัฒนาตนเอง จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 19-24)

ส่วนคำตอบในแต่ละข้อ เป็นคำตอบที่แสดงถึงความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย 3 ตัวเลือก คือ

- ข้อ ก. เป็นคำตอบที่แสดงถึงความช่วยเหลือด้วยวิธีการจูงใจ
- ข้อ ข. เป็นคำตอบที่แสดงถึงความช่วยเหลือด้วยวิธีการชดเชย
- ข้อ ค. เป็นคำตอบที่แสดงถึงความช่วยเหลือด้วยวิธีการใช้ระเบียบวินัย

และกำหนดเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนดังนี้

กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 1 คำตอบเท่านั้นในแต่ละข้อ โดยให้ 1 คะแนน สำหรับคำตอบในแต่ละข้อนั้น ๆ ไม่ว่าผู้ตอบจะเลือกตัวเลือกใด

กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลคะแนนความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย ดังนี้

วิธีการจูงใจ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทุกข้อ ที่เป็นคำตอบของวิธีการจูงใจ ซึ่งในแบบสอบถามคือ คำตอบข้อ ก.

วิธีการชดเชย หมายถึง ผลรวมของคะแนนทุกข้อ ที่เป็นคำตอบของวิธีการชดเชย ซึ่งในแบบสอบถามคือ คำตอบข้อ ข.

วิธีการใช้ระเบียบวินัย หมายถึง ผลรวมของคะแนนทุกข้อ ที่เป็นคำตอบของวิธีการใช้ระเบียบวินัย ซึ่งในแบบสอบถามคือ คำตอบข้อ ค.

ชุดที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกับโครงสร้าง แนวคิดของความพึงพอใจในงาน

2. นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้า มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามความพึงพอใจของพยาบาลประจำการในการได้รับความช่วยเหลือจากพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 5 เรื่อง คือ

- . ความสำเร็จในงาน จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 1-6)
- . การได้รับการยอมรับ จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 7-12)
- . ลักษณะของงาน จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 13-18)
- . ความรับผิดชอบ จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 19-24)
- . ความก้าวหน้าในงาน จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 25-30)

ลักษณะแบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด

5 ช่วง กำหนดเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลคะแนน คะแนนความพึงพอใจในงานโดยรวม โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ช่วงเท่า ๆ กันดังนี้

30.00-54.00	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
54.01-78.00	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
78.01-102.00	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
102.01-126.00	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
126.01-150.00	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด

และการแปลผลคะแนนดิบรายด้าน โดยเทียบเกณฑ์ข้างต้นดังนี้

6.00-10.80	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
10.81-15.61	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
15.61-20.40	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
20.41-25.20	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
25.21-30.00	คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด

การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นซึ่งได้ผ่านการแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 13 ท่าน (รายนามในภาคผนวก ก.) ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา พยาบาลจำนวน 6 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการพยาบาลจำนวน 7 ท่าน เป็นผู้พิจารณา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และเกณฑ์การพิจารณาคะแนน

การตัดสินความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือนี้ ถือเกณฑ์ว่าความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรงกันเป็นจำนวน 80% ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด (10 ท่าน) แสดงว่าเครื่องมือมีความตรงตามเนื้อหา จากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 13 ท่าน โดยมอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ สมมติฐาน คำจำกัดความ และกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ พร้อมเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 ชุด โดยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือแต่ละชุด ดังนี้

เครื่องมือชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของพยาบาลประจำการ

ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถึงความชัดเจน ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความครอบคลุมของตัวแปรที่ต้องการนำมาศึกษา คือ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และแผนกที่ปฏิบัติงาน

เครื่องมือชุดนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ประมาณ 90% เห็นชอบด้วย เพียงปรับสำนวนภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมขึ้น

เครื่องมือชุดที่ 2 แบบสอบถามความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย

ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาสถานการณ์ 24 ข้อ ในลักษณะการปฏิบัติงานพยาบาล 4 ด้านๆ ละ 6 ข้อ ว่ามีความเหมาะสมเพียงใดในแต่ละสถานการณ์ รวมถึงความครอบคลุมของเนื้อหา ความหมายของความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย ทั้ง 3 วิธีคือ การจูงใจ การชดเชย การให้ระเบียบวินัยในแต่ละข้อคำตอบ ความชัดเจน ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และเกณฑ์การให้คะแนน

เครื่องมือชุดนี้ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ประมาณ 85% มีความเห็นตรงกันในเรื่องเกณฑ์การให้คะแนน และความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องของความหมายความช่วยเหลือ โดยให้คงข้อความถามของสถานการณ์การปฏิบัติงานพยาบาล 4 ด้านๆ ละ 6 ข้อ รวม 24 ข้อคงเดิม ให้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงลักษณะภาษาที่ใช้และลดความซ้ำซ้อนในแต่ละข้อความถาม และปรับเปลี่ยนลักษณะภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องแสดงถึงความช่วยเหลือแต่ละวิธีอย่างชัดเจนในแต่ละข้อความถาม

เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการ

ผู้วิจัยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจน และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ของความพึงพอใจในงาน จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ คือ ความสำเร็จในงาน การได้รับการยอมรับ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าในงาน และเกณฑ์การให้คะแนน

เครื่องมือชุดนี้ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ประมาณ 90% มีความเห็นตรงกันในเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา โดยให้คงข้อคำถามไว้ทั้ง 5 ด้าน ๆ ละ 6 ข้อ รวม 30 ข้อคงเดิม และให้ปรับปรุงภาษาที่ใช้ให้ชัดเจนมากขึ้นในแต่ละข้อ

จากนั้นผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของเครื่องมือแต่ละชุดจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไข เครื่องมือทั้ง 3 ชุด แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมการวิจัยตรวจและปรับปรุงให้เหมาะสม แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงต่อไป

การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่มีความตรงตามเนื้อหาไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการที่มีคุณสมบัติ คล้ายคลึงกับตัวอย่างประชากร ที่โรงพยาบาลมิชชั่นจำนวน 30 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความเที่ยงด้วยวิธีการดังนี้

เครื่องมือชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามความช่วยเหลือของพยาบาล หัวหน้าหอผู้ป่วย และแบบสอบถามความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการ หาค่าความเที่ยง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม .79 และ .96 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำบัญชีรายชื่อพยาบาลประจำการทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร จำแนกตามแผนก และโรงพยาบาล
2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย พร้อมแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลเอกชน ทั้ง 14 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูลได้ 9 โรงพยาบาล โดยอีก 5 โรงพยาบาลมีข้อจำกัดยังไม่พร้อมให้เก็บรวบรวมข้อมูลในขณะทำการศึกษาวิจัย (ดังแสดงในตารางที่ 1)
3. นำหนังสือที่ผ่านการอนุญาตให้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงพยาบาล เข้าพบ และประสานงานกับหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนแต่ละแห่ง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย รายละเอียดวิธีเก็บข้อมูล ลักษณะของผู้ป่วยที่ต้องการเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือชี้แจงแก่ตัวอย่างประชากร เพื่อความเข้าใจและร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
4. มอบแบบสอบถามผ่านทางหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล โดยแจ้งจำนวนตัวอย่างประชากรในแต่ละแผนก และวิธีการสุ่มโดยการจับฉลากให้ได้จำนวนตัวอย่างประชากรที่ต้องการจากทุกหอผู้ป่วยในแผนกนั้น ๆ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังตัวอย่างประชากร รวมทั้งสิ้นจำนวน 199 ฉบับ จำแนกตามแผนกดังนี้

แผนกอายุรกรรม-ศัลยกรรม	จำนวน	87	ฉบับ
แผนกสูติ-นรีเวชกรรม	จำนวน	58	ฉบับ
แผนกกุมารเวชกรรม	จำนวน	54	ฉบับ
5. ขอความร่วมมือให้ฝ่ายการพยาบาลแต่ละโรงพยาบาลรวบรวม แบบสอบถามจากตัวอย่างประชากร ส่งคืนให้ผู้วิจัยภายใน 1 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยไปติดตามด้วยตนเอง เมื่อเลยเวลาที่กำหนด รวมเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล 2 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 11 มีนาคม 2537 ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 199 ฉบับ
6. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล พบว่าแบบสอบถามทั้ง 199 ฉบับตอบข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลตามที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวซึ่งเกี่ยวกับอายุ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน และวุฒิการศึกษาทางการพยาบาล วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย กับความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการ นำมาวิเคราะห์โดยการ
  - 2.1 คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน
  - 2.2 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน
3. เปรียบเทียบความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ และเปรียบเทียบความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการ ตามตัวแปรต่าง ๆ
  - 3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย และความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแตกต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)
  - 3.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความช่วยเหลือของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย และความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในแผนกที่แตกต่างกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe Method)

ทำการวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x (Statistical Package for the Social Science)